

Scrisoare circulară

martie 2007

Adevărata mărturisire

Vă salut pe toți în Numele DOMNULUI nostru Isus Hristos, cu Cuvântul din Matei 16:16, adevărata mărturisire a apostolului Petru, mărturisire care va fi dată și fiecăruia dintre noi, prin descoperire:

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: "Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu!" Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri." (Matei 16:16,17).

Mai întâi a fost adresată întrebarea la modul general: "*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*" Și au fost date diferite răspunsuri. Apoi, Învățătorul i-a întrebat pe ucenicii Săi: "*Dar voi*", *le-a zis El, "cine ziceți că sunt?"* Imediat a venit răspunsul, prin inspirație: "*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu!*" Mărturisirea lui Petru nu a fost urmarea unui sinod sau a ceea ce spuneau oamenii, ci a fost o descoperire pe care el a primit-o direct de la Dumnezeu. Peste aceasta se odihnește binecuvântarea. Observați, vă rog, că în această mărturisire nu se spune doar "*Tu ești Fiul lui Dumnezeu*", ci "*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu*". Numai ca Unsul, Hristosul, este El Fiul lui Dumnezeu.

În bisericile creștine, crezul de la Niceea și Calcedon este ținut până în ziua de azi ca fiind mărturisirea de credință "apostolică" – dar care nu are nici o legătură cu apostolii. De fapt, nici nu poate avea vreo legătură cu apostolii deoarece a fost formulată la câteva sute de ani după apostoli (între anii 325 și 381 d.Hr). Din acel timp au început învățătura trinitară și botezul trinitar să fie stâlpii de susținere ai bisericii venite la viață în Imperiul Roman, pe vremea lui Constantin. Și exact acești doi stâlpi nu sunt zidiți pe Stâncă, ci pe nisip. De aceea nu se poate spune despre ei că sunt zidiți „...pe temelii apostolilor și proorocilor...”, pentru că au fost necunoscuți apostolilor. Numai această descoperire a lui Isus Hristos, așa cum i-a spus DOMNUL atunci lui Petru/Petros, este Stânca/Petra pe care El Și-a zidit Biserica Sa și porțile locuinței morților nu o vor birui. Numai acela care

primește aceeași descoperire de la Dumnezeu, are adevărata și completa mărturisire de credință pe care Dumnezeu Însuși i-a dat-o apostolului Petru și Bisericii nou-testamentare chiar de la început. Biserica lui Isus Hristos este datoare numai față de Biblie și poate crede numai ce și cum spune Scriptura, și anume că Singurul și Veșnicul Dumnezeu adevărat S-a descoperit pentru mântuirea noastră ca Tată în ceruri, pe pământ în singurul Lui Fiu născut și prin Duhul Sfânt în Biserică. De data aceasta nu vom pătrunde mai adânc în această temă, dar vrem, totuși, să ne ocupăm pe scurt de adevărata mărturisire a lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Încă din zilele Reformei, întrebarea referitoare la identitatea antihristului a devenit una arzătoare pentru lumea creștină. Oamenii sunt în general de părere că antihristul ar trebui căutat și găsit undeva în afara creștinismului. Ei pretind că „oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, este din Dumnezeu”. Această explicație nu atinge miezul adevăratei mărturisiri, nu este ceva complet. Trebuie să citim cu atenție ce este scris de fapt în Sfânta Scriptură și astfel să putem deosebi între ceea ce spune Scriptura și „mărturisirea” pe care au scos-o din ea prin interpretare părinții bisericii, transformând-o mai târziu în crez. Mărturisirea falsă poate fi atât de aproape de cea adevărată, ca o bancnotă falsă pe care cineva o dă mai departe, fără ca să știe că este contrafăcută.

În 1Ioan 4:1-3 găsim afirmația la care se face referire de obicei: *„Prea iubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; Și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.”* Acest text este precedat de 1Ioan 2:22: *„Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Anticristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.”* Aici este vorba de mărturisirea atotcuprinzătoare a lui Isus Hristos, Unsul, Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

Oricine citește cu atenție aceste texte, își va da seama că nu este vorba de o simplă declarație de pe buze, ci despre descoperirea fundamentală despre cine este cu adevărat Isus Hristos, Unsul, căci Biserica este zidită pe această descoperire. În acest context, este de ajutor să cunoaștem că Numele evreiesc al Răscumpărătorului este „Iahshua”. Îngerul i-a spus Mariei: *„Și iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune Numele ISUS/Iahshua.”*, care înseamnă „IaHVeH-Mântuitorul, așa cum Emanuel înseamnă „Dumnezeu este cu noi”. IaHVeH

este Numele de legământ al lui Dumnezeu descoperit în Vechiul Testament. AȘA VORBEȘTE DOMNUL „*Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeu Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca, IaHVeH/Elohim.*” (Exod 6:3). În Noul Testament este scris, „*Cel ce (Dumnezeu în alte traduceri – n.t.) a fost a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul...*” (1Tim.3:16). IaHVeH/DOMNUL Însuși a venit la noi ca Iahshua. IaHVeH al Vechiului Testament este Iahshua al Noului Testament. Acesta este Numele nou testamentar al DOMNULUI, singurul în care este deplina mântuire. Ca Hristos/Unsul, El S-a arătat în trup și a devenit Răscumpărătorul nostru. Scriptura depune mărturie despre acest lucru, „*astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, DOMNUL.*” (Luca 2:11). În Geneza 18, DOMNUL a venit la slujitorul Său Avraam într-o formă umană, a mâncat și a băut împreună cu el. În Ioan 8:58, Isus a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.*”

Cuvântul lui Dumnezeu mărturisește mai departe: „*Și nimeni nu poate zice „Isus este DOMNUL”, decât prin Duhul Sfânt.*” (1Cor.12:3). EL, Cel pe care noi Îl cunoaștem ca Fiul lui Dumnezeu, este Cuvântul Însuși, care era cu Dumnezeu la început – Logosul, Cel care vorbea și aducea toate lucrurile la existență: prin El și pentru El au fost făcute toate lucrurile. Chiar dacă El s-a descoperit ca Fiul în trup, El rămâne DOMNUL, EU SUNT – același ieri, azi și în veci. DOMNUL s-a făcut rob, El a devenit ca noi. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. În Fiul lui Dumnezeu toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu și-au primit răscumpărarea și înfierea (Gal.4:5, Evrei 2:10,11, Ioan 20:17 și alte vers.)

O mărturisire superficială a lui Isus ca Fiu al lui Dumnezeu o are și antihristul, toți proorocii mincinoși, chiar și dracii. Cu privire la Isus, iată ce au spus ei: „*Și iată că au început să strige: „Ce legătură este între noi și Tine Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit ca să ne chinuiești înainte de vreme?”*” (Matei 8:29).

Evanghelistul Marcu scrie despre un om care era stăpânit de draci: „*Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat, și a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!”*”(Marcu 5 :6,7) Această persoană stăpânită de draci a pronunțat chiar și Numele lui Isus.

Evanghelistul Luca a scris despre același eveniment, așa că avem trei martori: „*Când a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui și a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt? Te rog nu mă chinui.*” (Luca 8:28).

Care dintre teologi sau predicatori ar putea spune că cei stăpâniți sau, mai degrabă, dracii din ei, erau din Dumnezeu, doar pentru că au mărturisit că Isus este Fiul lui Dumnezeu? În creștinism cu toții mărturisesc pe Isus ca „Fiul lui Dumnezeu”, dar în moduri total diferite.

De exemplu, unii cred că Dumnezeu ca Tată a zămislit și a născut pe Fiul în veșnicie. Totuși, un asemenea Fiul nu există în Sfânta Scriptură.

Alții cred că Fiul este cel dintâi născut în lucrarea de creație. O mărturie despre un asemenea Fiul al lui Dumnezeu de asemenea nu poate fi găsită în Scripturi.

Anumiți oameni cred că în Vechiul Testament Fiul a fost arhanghelul Mihail, care a luat apoi o formă trupească în Noul Testament. Nu există un asemenea Fiul al lui Dumnezeu.

Următoarele sunt extrase dintr-un catehism: „...Și într-unul Domn Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl...” Acest crez al bisericii este tot atât de departe de Scriptură ca cerul de pământ.

Mai sunt și alte câteva variante ale acestor „mărturisiri ale Fiului”, cu toate nebiblice. Numai mărturisirile pe care le găsim în Scriptură sunt cu adevărat biblice. De-a lungul întregului Vechi Testament, începând cu Geneza 3:15 și până la Maleahi 3:1, Fiul lui Dumnezeu a fost anunțat ca Răscumpărător, ca Hristosul, Mesia. În Noul Testament găsim descris totul de la nașterea Sa, până la înălțarea Sa la cer. „*Și iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. ...Maria a zis îngerului: "Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?" Îngerul i-a răspuns: "Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu."* Nici măcar o dată nu găsim scris în Sfânta Scriptură că Tatăl a născut un Fiul în ceruri și care apoi a devenit Fiul pe pământ. Aceasta este o invenție a părinților bisericii care nu l-au cunoscut nici pe Dumnezeu, nici n-au recunoscut descoperirea Tatălui în Fiul. Ei nu s-au întors la Hristos, ci, așa cum este confirmat de istoria bisericii, ei s-au întors la creștinism și l-au acceptat ca religie.

Sfânta Scriptură depune mărturie despre Fiul lui Dumnezeu în proorociile din Vechiul Testament: „*Eu voi vesti hotărârea Lui*”, zice *Unsul*; „*DOMNUL (IahVeh) Mi-a zis: "Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut."* (Ps.2:7). Vedeți și textele din Fapte 13:33 și Evrei 5:5. Veșnicia nu cunoaște un astăzi sau un mâine, căci ea nu are un început. Veșnicia a fost și va rămâne pentru totdeauna. David spune în Psalmul 90: „*...din veșnicie în*

veșnicie, *Tu ești Dumnezeu!*” Numai cei ce au primit viața veșnică pot și vor trăi veșnic: „*Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.*” (1Ioan 5:11,12).

Și relația Tată-Fiul a fost prezisă deja în Vechiul Testament: “*Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi Fiul.*” (2Sam.7:14, 1Cr.17:13). În Psalmul 89:26-27 citim: “*El Îmi va zice: ”Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!” Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.*”

Proorocul Isaia a anunțat astfel nașterea Fiului: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)*” (Isaia 7:14). Prin proorocul Mica a fost prezis unde urma să se nască Fiul, și anume în Betleemul din Iudea (Mica 5).

Fiecare cititor al Bibliei cunoaște descrierea evangheliștilor Matei și Luca referitoare la nașterea Fiului lui Dumnezeu. Fiul a fost zămislit de Tatăl și a fost născut de Maria, ca mamă. În Psalmul 22:9-10 se spune: „*Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele, de când eram la sânul mamei am fost sub paza Ta; din pântecele mamei ai fost Dumnezeul meu.*”

Aici avem mărturisirea Fiului: „*...Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu...*” (Ioan 8:42).

„*...Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu. Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume;... Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n-ai nevoie să Te întrebe cineva, de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.*” (Ioan 16:26-33).

„*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu...*”

„*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume...*”

“*Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit...*” (Ioan 17).

Numai dacă noi credem mărturisirea biblică așa cum a fost primită de Petru prin descoperire divină și numai dacă lăsăm textele din Scriptură care sunt în legătură cu acest subiect așa cum sunt scrise, numai atunci Duhul lui Dumnezeu ne poate descoperi taina de necuprins: „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine...*” (2Cor.5:19). Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, dă singura mărturie valabilă despre Sine numai în Biblie.

De aceea, nu există nici măcar o singură afirmație în Biblie despre „Fiul veșnic”, ci numai „Părintele veșnicilor”!

Nici măcar o dată nu se spune ceva despre „Dumnezeu Fiul”, ci numai „Fiul lui Dumnezeu”!

Nici măcar o singură dată nu găsim formularea „Dumnezeu Duhul Sfânt”, ci numai „Duhul lui Dumnezeu”!

Nici măcar o dată nu se găsește noțiunea „Dumnezeu triunic” în Biblie, ci găsim scris numai despre „un singur Dumnezeu”!

Nimănui nu i-a fost spus în Biblie să se roage „Fiul nostru care ești în ceruri.” În schimb, noi trebuie să îndreptăm mulțumirile noastre spre Dumnezeu Tatăl, prin Isus Hristos, DOMNUL nostru!

Ca s-o spunem și mai clar: nimic din ceea ce este scris în cărțile bisericilor despre tema aceasta nu se găsește în Biblie și nimic din ceea ce este scris în Biblie despre aceasta nu poate fi găsit în cărțile bisericilor! Acestea sunt cuvinte aspre! Cine le va asculta?

Oricine nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima, nu va primi niciodată această descoperire, căci aceasta este realitatea: „...și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel, nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” (Matei 11:27).

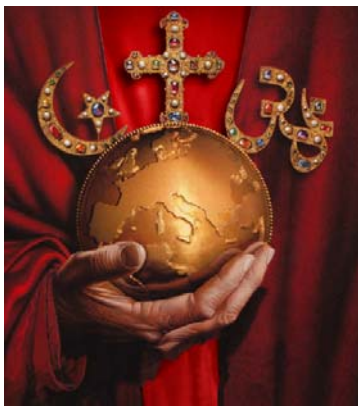
Cu aceasta dorim să încheiem acest subiect. DOMNUL și Mântuitorul nostru ne este arătat în contextele corespunzătoare ca „Fiul lui Avraam”, „Fiul lui David”, „Fiul lui Dumnezeu” și „Fiul Omului”; apoi mai este arătat și ca Mielul lui Dumnezeu, Mijlocitor, Apărător, Împărat, Preot și Prooroc. Este foarte important să lășăm fiecare lucru acolo unde este scris și în contextul în care ne-a fost lăsat. Toate lucrurile trebuie să rămână în rânduiala dumnezeiască. Fie ca credinciosul Dumnezeu să ne călăuzească pe toți prin Duhul Său cel Sfânt în tot Adevărul și, la fel ca Petru și întreaga Biserică de la început, să cunoaștem prin descoperire divină cine este cu adevărat Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Întreaga lume este într-o singură mână

Proorocia biblică este scrisă într-un mod tainic. Numai Atotștiutorul Dumnezeu a știut sfârșitul înainte începutului. Prin Duhul lui Dumnezeu, proorocii din Vechiul Testament și apostolii din Noul Testament au primit descoperiri despre cursul istoriei omenirii până la sfârșitul timpului.

Proorocul Isaia a scris despre ultima perioada a timpului, când DOMNUL Dumnezeu va încheia lucrarea de Răscumpărare cu Biserica și

apoi va desăvârși lucrarea Lui cu Israelul, pe Muntele Sion, în Ierusalim. Isaia a mai vorbit și despre stăpânitorul mondial care ține totul în mâinile sale și care gândește și spune despre sine: „*Prin puterea mâinii mele am făcut aceste lucruri, și prin înțelepciunea mea, căci sunt priceput, am împins înapoi hotarele popoarelor, și le-am jefuit vistierile și, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce ședea pe scaunele lor de domnie; am pus mâna pe bogățiile popoarelor, ca pe un cuib, și, cum se strâng niște ouă părăsite, așa am strâns eu tot pământul; nici unul n-a mișcat vreo aripă, nici n-a deschis ciocul, ca să ciripească.*” (Isaia 10:13-14).

La cine se referă proorocul în acest text din Scriptură? Cui i se potrivește această descriere? Cine are toată lumea în palma mâinii sale? Cine stăpânește pământul? Unde sunt vistierile? Unde sunt bogățiile nespuse ale popoarelor? Ultimele patru imperii mondiale ne sunt cunoscute: babilonian, medo-persan, grecesc și din anul 63 d.Hr. Imperiul Roman mondial. Obiectivul a fost întotdeauna cucerirea prin forță și stăpânirea lumii, aceasta fiind și forța motrice care a stat în spatele celor

două războaie mondiale. Este important de notat că în acea zi fatidică din anul 1935, când nașiții și-au ținut congresul în Nuremberg, Hitler a strigat: „Și o singură credință pentru întreaga lume!” Aceasta a fost în trecut. Acum nu mai există un Hitler, un Stalin sau un Mussolini. Granițele și-au schimbat forma după fiecare război mondial, dar acum ținta este suprimarea granițelor dintre națiuni. Începând cu anul 1989, noi am fost martori pe viu ai acestui proces aici, în Europa. Ziua de joi, 9 noiembrie 1989 este o zi pe care nici unul dintre noi nu o va uita: a fost ziua când au fost deschise granițele dintre cele două state germane. Cu mult timp în urmă, în data de 19 martie 1962, fratele Branham spuse: „**A avut loc a trezire a Imperiului Roman. Știți ce se va întâmpla? Dacă ei vor da înapoi partea de vest a Berlinului, atunci comunismul va fi învins și Imperiul Roman va fi la fel ca pe vremea lui Isus. Cu siguranță va fi așa.**”

Comunismul mondial a fost învins de catolicismul mondial și capitalismul mondial a pus capăt utopiei socialismului mondial. Cele două mari puteri SUA și Uniunea Sovietică - care s-au ridicat după Al Doilea Război Mondial și au divizat lumea între Est și Vest – nu mai sunt ce erau

odinioară. Toți au fost luați prin surprindere, stăpânitorii au fost dați jos de pe tronurile lor și nimeni nu a spus nimic.

„Uniunea Europeană”, care este formată din 27 de țări și are 493 de milioane de locuitori, își definitivează acum statutul de putere mondială. Așa cum este scris în Scriptură, granițele din cadrul UE au dispărut. Pe coperta noilor pașapoarte stă scris cu majuscule și plin de fală „UNIUNEA EUROPEANĂ”. Oricine călătorește mult poate să aprecieze faptul că poți umbla printr-o Europă fără granițe și poți plăti cu aceeași monedă aproape peste tot.

Și totuși, în joc este ceva mai mult decât doar Europa: problemele urgente sunt „globalizarea”, comerțul mondial, petrolul, energia, asocierea în vederea supraviețuirii comunității mondiale, dar în ultimă instanță este vorba despre putere – despre stăpânirea lumii. Toate religiile și toate culturile vor fi aduse sub un singur patronaj, astfel că la sfârșit totul se stea în mâinile unei singure autorități. O singură putere mondială centrală nu este dependentă de resursele petroliere sau energetice și numai ea este în stare să aibă grijă de toate domeniile – economic, politic, religios etc - și să împlinească dorința de pace și dreptate. Chiar acum, într-o vreme când lumea sângerează din mii de răni și petrolul din regiunea Golfului este pătat cu mult sânge, milioane de oameni fiind grav afectați, dorința după pace și securitate este mai mare ca niciodată. În același timp, zona Orientului Mijlociu din jurul Israelului a devenit principala arie de conflict.

Sunt multe texte în Scriptură în care este descrisă adevărata putere mondială a timpului de sfârșit și figura ei centrală. Fiți atenți la comparația dintre Babilonul antic din vremea lui Nebucadnețar și Babilonul din timpul sfârșitului: pe de-o parte, amestecul limbilor este la fel ca pe vremea construirii turnului Babel, iar pe de alta procesul de comunicare și unificare este în plină desfășurare.

În Ieremia 51:7 citim: „*Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbată tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebulie.*” Mai departe, DOMNUL spune: „*Iată, am necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot pământul!*” (Ier.51:25).

Proorocul Daniel a vorbit și el despre ultimul stăpânitor mondial, care ține totul în mâna sa. Ambele sunt menționate: ultimul imperiu mondial și ultimul stăpânitor mondial: „*Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.*” (Dan.2:40). Oamenii și națiunile nu au nici o șansă, ei toți trebuie să se conformeze și să se supună, căci aceasta

este rânduiala divină: *”Fiara a patra, este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.”* (Dan.7 :23).

În conformitate cu proorocia Biblică, în acest ultim imperiu mondial sunt șapte capete și zece coarne. Capetele conducătoare dețin autoritatea; ele determină direcția, indiferent câte națiuni sunt incluse în procesul de unificare. Aici este locul în care se aplică termenul de „G7”; al optulea este atașat doar așa, de formă. Cele zece coarne sunt statele care nu sunt de acord cu sistemul Vestic, dar care de nevoie trebuie să se alăture fără proteste. Numai în ziua aceea, ele vor împunge cu coarnele și-și vor descărca mânia și vor distruge într-un ceas orașul conducător, așa cum este scris în Apocalipsa 18:16,17: *„Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte subțire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare... Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!”*

Vai, toate drumurile duc la Roma – nu la Washington, nu la Moscova, nu la Beijing! În Roma, capitala lumii, toate culturile, toate religiile, chiar și economia globală sunt unite într-o singură mână, pentru a aduce în final mult-așteptata pace pe pământ. Toate statele acestei lumi pot fi implicate în războaie și războaie civile, dar nu și statul Vatican, care nu are decât garda elvețiană, fără tancuri, fără forțe aeriene, fără bombe nucleare. În ceasul încercării, care va veni peste toți locuitorii pământului, acest bărbat va apare pe scena lumii ca salvator și făcător de pace. Globalizarea trebuie să fie mijlocul de realizare al păcii și securității, care va culmina cu tratatul de pace asupra Ierusalimului. Există numai o singură instituție care menține relații diplomatice cu toate națiunile de pe pământ, există o singură persoană în care au încredere toate guvernele și care negociază concordate sau tratate, asigurându-și prin aceasta propriile drepturi în toată lumea.

Toți conducătorii de state, toți conducătorii religioși se duc la Roma. Noi știm că toți trebuie să fie de acord și să accepte „Tratatele Romane”, „Constituția Europeană”, „Statutul European”, „Tribunalul European”, etc. Astfel conducerea mondială sfârșește prin a sta într-o singură mână.

Proorocul Daniel a scris următoarele despre ultimul stăpânitor mondial, care își exercită influența prin toate instituțiile religioase și politice: *„El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți, și se*

va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mâini omenești.” (Dan.8:24,25; Isa.11:4; 2Tes.2:9).

Ceasul încercării

Următoarele cuvinte au fost adresate penultimei epoci a Bisericii, epoca Filadelfia: „Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului. Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.” (Apoc.3 :10,11). Epocile Bisericii care sunt în urma noastră au fost cu toate păzite în ceasul încercării. Acum, când sfârșitul tuturor lucrurilor este foarte aproape, credincioșii nu numai că aud strigătul: „Iată Mirele!”, dar ei trebuie să îndure și „ceasul încercării”.

Ceasul încercării, care va veni peste întregul pământ nu este același lucru cu ispitele de zi cu zi, pentru care ne rugăm după cum este scris în rugăciunea DOMNULUI: „...Și nu ne duce pe noi în ispită...”, ci reprezintă ispita pe care a folosit-o Satana pentru a-L încerca chiar și pe Răscumpărătorul. Ori de câte ori DOMNUL a poruncit ceva, s-a petrecut întocmai. Așa cum DOMNUL Dumnezeu a vorbit și a adus la existență toate lucrurile prin Cuvântul Său Atotputernic (Gen.1, Evrei 11:3), tot așa a făcut DOMNUL Isus în timpul slujbei Sale ca Fiul al Omului (Ioan 5:19-20). EL a vorbit și s-a petrecut întocmai. EL a poruncit furtunii și valurilor și ele s-au liniștit. EL a spus orbului „Capătă-ți vederea!” și el a putut vedea. EL a vorbit celui surd și acesta a auzit. Și când EL a spus leproșului „Fii curat!”, s-a petrecut imediat.

În ispitire, Satan I-a cerut: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.” DOMNUL postise și Satan a prins prilejul pentru a-L provoca.

Toți știu răspunsul pe care I-a dat DOMNUL nostru: „Este scris: omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

Apoi Satan L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streășina Templului și I-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: ”El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.” ”De asemenea este scris”, a zis Isus: ”Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.”

Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și i-a zis: ”Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”

”Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. ”Căci este scris: ”Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.” Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri, și au început să-I slujească.” (Matei 4 :1-11).

Ispitirea a constat în provocarea pe care făcut-o vrăjmașul DOMNULUI nostru folosind Cuvântul lui Dumnezeu, cu „Este scris!”, încercând prin aceasta să-L facă să păcătuiască. În Grădina Eden, Satan a folosit aceeași tactică pentru a o înșela pe Eva, care apoi l-a indus în eroare pe Adam. Aceasta fost prima mare ispitire de la început, din Paradis, care a condus la căderea în păcat. Isus, al doilea Adam, a rezistat ispitei și ne-a răscumpărat din cădere; El l-a biruit pe Satan, moartea și iadul.

În slujba extraordinară a fratelui Branham, confirmată în mod supranatural, s-au petrecut câteva semne și minuni prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El a pronunțat ce trebuie să se întâmple așa cum îi fusese descoperit de Dumnezeu și acel lucru s-a petrecut imediat. Printre aceste evenimente extraordinare la care el s-a referit, au fost trei miracole de creație. Așa cum s-a petrecut cu fratele Branham, mesagerul, la fel va fi la sfârșit cu Biserica Mireasă. Ea va avea aceeași slujbă, același absolut, aceeași autoritate a Cuvântului lui Dumnezeu, în puterea DOMNULUI Isus Hristos.

Ceea ce s-a întâmplat acum 2000 de ani este cu mult în urma noastră. Cu toate acestea, chiar și acum vrăjmașul se apropie cu viclenie, folosind Scriptura și afirmația: „Este scris!”, dar de fiecare dată el o folosește pentru a ispiti, scoțând Cuvântul din context și adăugându-i propria lui interpretare. Răspunsul nostru astăzi trebuie să fie același cu cel dat de Răscumpărătorul. Așa cum a înfruntat atunci DOMNUL nostru ispita, la fel trebuie să înfrunte astăzi cei răscumpărați aceeași ispită și să-și dovedească credințioșia față de Dumnezeu și Cuvântul Lui.

Mai întâi balaurul stă înaintea femeii - Biserica din timpul sfârșitului dintre neamuri - din care se va naște copilul de parte bărbătească – biruitorii, care apoi vor fi răpiți. După cina de nuntă, ei se vor întoarce cu Hristos pentru a domni împreună cu El, Împăratul împăraților, timp de o mie de ani, aici pe pământ (Apoc.5:10, 20:1-20 și alte vers.). Scriptura ne spune că toți locuitorii pământului se vor închina acestui ultim stăpânitor mondial și chipului său – în aceasta constă încercarea – toți vor participa la această închinare, mai puțin cei ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului mai înainte de întemeierea lumii. Numai ei vor rămâne statornici și neclintiți în Cuvântul lui Dumnezeu (Apoc.13). Trebuie să se decidă între Hristos și antihrist, între Cuvântul original și răstălmăcire.

Multe texte din Scriptură ar putea fi aduse la această temă, în special din cartea lui Daniel și din Apocalipsa. Preocuparea noastră prezentă este faptul că putem recunoaște acum împlinirea proorociilor biblice în domeniul politic. Pentru noi este scrisul de pe perete, acel „mene, tekel, upfarsin”, limbajul limpede al lui Dumnezeu. Acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, întreaga lume privește spre un singur om, căci el pretinde că poartă responsabilitatea pentru întreg pământul. DOMNUL îi cunoaște pe ai Săi, ei sunt în mâna Lui, El va fi cu ei în ceasul încercării până când ei vor trece de la credință, la vedere.

Este timpul să ne curățim lămpile

Broșura „Oamenii întrebă, Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său” a fost o binecuvântare pentru oamenii din întreaga lume. Cu toate acestea, frații slujitori mă abordează cu întrebări noi și-mi cer un răspuns deschis și clarificator. Acestea vin în special de la cei ce prezintă învățături și descoperiri străine Bibliei. Până în ziua de azi nu am menționat vreodată numele unui frate, în timpul unor adunări sau în broșuri, și așa va rămâne și pe viitor, doar dacă Dumnezeu o va porunci altfel în mod direct.

Proorocii pe care Dumnezeu i-a însărcinat și i-a trimis nu au putut opri pe falșii prooroci care s-au ridicat în mod inevitabil. Apostolii nu au putut preveni nici chiar în timpul lor apariția falșilor învățători și falșilor apostoli. Isus Hristos nu împiedică apariția hristoșilor și proorocilor mincinoși. Cu toate acestea, întotdeauna a existat doar o singură chemare originală, o singură însărcinare directă în legătură cu planul de mântuire și apoi erau diferitele slujbe așezate în Biserică (1Cor.12+14; Ef.4 și alte vers.).

A fost un singur Noe, un Avraam, un Moise, un Iosua, etc. A fost un singur Ioan Botezătorul, un apostol Petru, un singur apostol Pavel. În toată istoria bisericii, de la început a fost un singur bărbat care s-a ridicat cu o slujbă deosebită și cu o împuternicire dumnezeiască. În fiecare mesaj către cele șapte biserici (Apoc. cap.2 și 3), numai unui singur înger îi era adresat mesajul și lui i se vorbește, dar îi este dată porunca directă de a împărtăși mesajul divin cu toți slujitorii lui Dumnezeu (Apoc.1:1-3).

În timpul nostru, așa cum a fost confirmat de Dumnezeu Însuși, William Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, cu un mesaj al restituirii, pentru poporul lui Dumnezeu, înaintea revenirii lui Hristos. În timpul scurs de la luarea în slavă a fratelui Branham, putem privi în urmă la anii în care mesajul a fost purtat în toată lumea, în conformitate cu porunca

DOMNULUI: „Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu.” Dacă Mirele ceresc zăbovește puțin, atunci o face numai ca și ultimii să fie chemați afară și pregătiți pentru venirea Lui. Mesajul acestui ceas include întreg planul lui Dumnezeu. Fiecare învățătură biblică fiecare practică biblică, întreaga rânduială biblică trebuie să fie reasezată în Biserica lui Isus Hristos.

În ultimul timp, au fost răspândite învățături incredibile despre Matei cap.25, așa cum mai înainte „descoperirea celor șapte tunete” a înconjurat pământul și speculațiile despre „taina pecetii a șaptea” ca și despre 1Tes.4 în legătură cu venirea lui Hristos și de asemenea despre Apocalipsa cap.10 au fost făcute publice. Nimeni nu trebuie să-și prezinte propriile filozofii despre aceste teme. Fiecare eveniment va avea loc în felul în care a fost scris. Aceasta se aplică și la Matei cap.25. Se va petrece exact așa cum a spus DOMNUL. Fiecare răstălmăcire este lucrarea vrăjmașului. Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului și noi trebuie să respectăm acest lucru.

Noi așteptăm marile lucrări pe care Dumnezeu le păstrează pentru noi și avem o dorință adâncă să le vedem petrecându-se. Atunci, cu ce drept permit unii frați vrăjmașului să abuzeze de ei în mod repetat, făcându-i să-și prezinte răstălmăcirilor lor în încercarea de a potoli dorința arzătoare a credincioșilor de a vedea Cuvântul împlinit?

Însărcinarea pe care a primit-o fratele Branham a fost următoarea: **„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să premerge prima venire a lui Hristos, tot așa mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos.”** Ca un bărbat trimis de Dumnezeu, fratele Branham a predicat Evanghelia deplină, la fel cum a făcut-o apostolul Pavel. El a predicat tot mesajul și planul lui Dumnezeu. Adresându-se în special fraților slujitori, el a spus: **„Nu interpretați greșit, nu așezați greșit, nu rupeți din context Cuvântul.”**

În pilda din Matei 25 referitoare la cele zece fecioare care au ieșit în întâmpinarea Mirelui, cel mai important lucru este uleiul din candelă și curățirea acestora. Fratele Branham a spus despre acestea: **„Este adevărat că trebuie să ne păstrăm lămpile umplute...Voi știți ce se întâmplă când ele ard...Nu poți merge mai departe cu ceea ce ai făcut, pentru că focul care vine prin ulei produce o arsură; acesta este motivul pentru care este necesară curățirea. Curățiți-vă lămpile, pentru că arsura de la capătul fitilului fumează... Așa că trebuie să curățăm arsura și să alergăm spre țintă pentru premiul chemării cerești în Hristos.”** (24 martie 1963).

„Fiți atenți, acesta este timpul curățirii lămpilor, ieșirea afară și intrarea înăuntru.” (27 noiembrie 1965).

„Mai întâi a ieșit un mesaj. „Acum este timpul curățirii lămpilor. Sculați-vă și curățați lămpile voastre...Iată vine Mirele. Scoală-te și curăță-ți lampa.” Și ele așa au făcut. Unele din ele au văzut că nu aveau deloc ulei în lămpile lor. Vedeți? Dar acesta este timpul curățirii lămpilor.” (12 aprilie 1965). Chiar și în timpul vieții fratelui Branham, Matei 25 era la fel de important și actual ca și astăzi.

De la începutul vestirii mesajului are loc chemarea afară din toate lucrurile care nu sunt în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și de asemenea intrarea în deplina descoperire a Cuvântului lui Dumnezeu. Fratele Branham s-a referit de 75 de ori la Zaharia 14:7, spunând și întărind că **„Spre seară se va arăta lumina.”** El a spus aceasta cu referire la mesajul încredințat lui. De multe ori el cântat refrenul cântecului „Va fi lumină în timpul de seară, drumul spre slavă tu sigur îl vei afla...” Noi trebuie să lăsăm în seama lui Dumnezeu cât timp va dura de la timpul de seară până la miezul nopții.

În Matei 24 ni se spune despre robul care împarte hrana cu întreaga casă a lui Dumnezeu. În Matei 25 citim despre fecioarele care au ieșit să-L întâmpine pe Mire. Jumătate dintre ele erau înțelepte, iar celelalte erau neînțelepte. Ambele grupuri au crezut în revenirea lui Hristos, ambele au ieșit în întâmpinarea Mirelui, ambele aveau lămpi, adică iluminarea duhovnicească. Ambele grupuri au adormit, gândind că Mirele întârzie să vină (2Petru 3:9). Apoi, la miezul nopții s-a auzit o strigare: „Iată, vine Mirele!” De aceea, toate fecioarele s-au trezit și și-au curățit lămpile.

Celor înțelepte li se aplică următoarele versete: *„Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”* (2Cor.1:21,22). Și apoi: *„Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și-ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit, și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.”* (Efes.1:13,14). O ungere carismatică nu este de ajuns. Cei ce cred cu adevărat, trebuie să primească în inimă Cuvântul adevărului ca pe o sămânță divină și apoi să fie pecetluiți prin Duhul Sfânt. Cuvântul adevărului și Duhul adevărului sunt inseparabile.

Ultima lucrare a Duhului Sfânt va avea loc în mijlocul fecioarelor înțelepte. Doar în acel moment fecioarele neînțelepte își vor da seama că nu au plinătatea Duhului. Atunci se vor apropia ele de fecioarele înțelepte

pentru a le cere ulei. Dar poate o persoană botezată cu adevărat cu Duhul Sfânt, să dea uleiul Duhului unui alt credincios? Desigur că nu! Aceasta este o lecție deosebită: numai Isus Hristos botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Numai El împlinește făgăduința Tatălui și îmbracă cu putere de sus (Mat.3:11,12, Luca 24:49, Fapte 1:1-9). În prima sa predică din ziua de Rusalii, apostolul Petru a poruncit credincioșilor să fie botezați în apă și de asemenea a predicat despre botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 2:38,39). Cele înțelepte cred așa cum zice Scriptura. Ei sunt botezați în apă în Numele DOMNULUI Isus Hristos, prin scufundare și primesc botezul Duhului Sfânt ca o confirmare că Dumnezeu i-a primit. În Matei 25 întregul adevăr este adus la lumină. Cele înțelepte nu le trimit pe cele neînțelepte la Isus Hristos, Cel ce botează cu Duhul Sfânt, ci la cei ce vând, la cei ce dau impresia că pot da mai departe și altora puterea Duhului Sfânt.

În această privință, două lucruri se petrec pe tot pământul: pe de-o parte sunt cei ce rămân sub influența învățăturilor false, cum este cazul adunărilor carismatice, în care oamenii sunt chemați în față ca să primească Duhul Sfânt fără să le fie arătat botezul biblic în Numele DOMNULUI Isus Hristos al celor deveniți credincioși. În programul lor, oamenii cad pe spate și sunt prinși frumușel de cei ce stau în spatele lor și „unșii din vremea sfârșitului” strigă cât îi ține gura: „Voi sunteți doborâți sub puterea Duhului Sfânt!” Unșii falși și proorocii mincinoși rămân în învățăturile lor tradiționale și nici măcar nu se gândesc să accepte corectarea pentru ei înșiși și să se îndrepte după învățăturile biblice. Ei nu pun accentul pe Cuvântul care rămâne în veac, ci mai degrabă pe semne și minuni. Pe de altă parte sunt cei ce s-au separat de tot ce este nebiblic și s-au pus în concordanță cu Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Ei mănâncă din mana ascunsă și sunt sfințiți de Duhul adevărului în Cuvântul adevărului.

Atunci, în timpul ultimei mișcări a Duhului Sfânt, când puterea lui Dumnezeu se va descoperi ca niciodată mai înainte, vor recunoaște fecioarele neînțelepte că nu au primit plinătatea Duhului Sfânt. Ele vor fi trimise la cei ce vând pentru a cumpăra ulei. De ce „să cumpere”? Botezul Duhului Sfânt este un dar de la Dumnezeu. În adunările carismatice, așa-numita „mișcare a Duhului Sfânt” este în legătură cu marile afaceri. Nu numai în predica „Unșii falși din timpul sfârșitului”, dar și de repetate ori a vorbit fratele Branham despre cei ce fac semne și minuni și care, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși, cum a spus și DOMNUL nostru în Matei 24:24. Cele neînțelepte nu au ajuns în mod evident la o relație personală cu DOMNUL. Ele nu au găsit drumul de întoarcere la adevărata învățătură a Bisericii lui Isus Hristos. Ele nu au ieșit complet din toate

învățăturile tradiționale și de aceea se vor duce ele la cei ce vând, în loc să vină la Isus Hristos pentru a primi uleiul Duhului Sfânt. *“Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.”*

Fecioarele neînțelepte care bat la ușă, spun: *“Doamne, Doamne, deschide-ne!”* Răspunsul pe care-l vor primi este foarte asemănător cu cel care a fost dat în Matei 7:21-25 celor ce au făcut mari semne și minuni. Și aceia au spus: *„DOAMNE, DOAMNE, n-am făcut noi toate aceste lucruri în Numele Tău?”* Răspunsul Lui va fi: *„Niciodată nu v-am cunoscut.”*

Fecioarele înțelepte sunt pregătite și gata să intre în odaia de nuntă (vers.10). Ele nu sunt impresionate de adunările carismatice, ele cred Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și sunt călăuzite de Duhul Sfânt în tot Adevărul. Ele recunosc că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său făgăduit, ele recunosc că Dumnezeu a trimis pe proorocul Său prin slujba căruia toate lucrurile au fost restituite și așezate din nou în Biserică în rânduiala biblică. Ele s-au întors la dragostea dintâi, pentru că numai dragostea desăvârșită va intra acolo. Astfel i-a fost descoperit fratelui Branham. Apostolul Pavel a mai învățat și următorul lucru: *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenеști și îngerești, și n-aș avea dragoste...”* (1Cor.13).

Fiecare dintre noi trebuie să se întrebe pe sine însuși: *„Sunt eu pregătit? Este curată lampa mea? Am eu uleiul Duhului Sfânt în mine și cu mine? Am eu ulei în lampă? Am eu ulei în vasul de rezervă ca să-mi pot reumple lampa? Umblu eu cu Dumnezeu, cum a umblat Enoh în vremea lui?”* Numai atunci putem fi noi gata pentru clipa întoarcerii lui Isus Hristos și să avem parte de răpire.

„Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.” (1Tes.4:15-18).

Lucrând din însărcinarea Lui,

Bt. Frank